

El Suprem rebutja el recurs de la defensa i confirma la condemna del zelador d'Olot

El lletrat de Vila va demanar l'absolució per 8 dels assassinats però el TS creu que hi ha proves per condemnar-lo de tots

El zelador d'Olot Joan Vila, durant el judici a l'Audiència de Girona.

OLOT | ACN

El Tribunal Suprem (TS) ha desestimat el recurs presentat per la defensa del zelador d'Olot i ha confirmat la pena de 127 anys i mig de presó per assassinar onze ancians. La defensa de l'assassí en sèrie va demanar, primer al TSJC i després al Suprem, que absolguessin Joan Vila de vuit dels crims al·legant que s'havia vulnerat la presumpció d'innocència perquè el van condemnar

utilitzant la confessió com a única prova.

El TS imposa les despeses del recurs a la defensa i li retreu que durant el judici admetés els onze crims i, un cop condemnat, hagi posat vuit assassinats en dubte. Vila va cometre els crims entre els anys 2009 i 2010, quan treballava com a auxiliar al geriàtric la Caritat d'Olot.

El 21 de juny del 2013, l'Audiència de Girona va condemnar Joan Vila a 127 anys i mig de presó per assassinar onze ancians del geriàtric on treballava. La sentència recollia el veredict del jurat popular, que el va declarar culpable per unanimitat. Segons la condemna, el zelador va matar les seves víctimes de tres maneres diferents: amb un còctel de barbitúrics, d'una sobredosi d'insulina o obligant-les a engolir productes corrosius, com lleixiu o àcid desincrustant.

L'Audiència va imposar condemes més altes en el cas de les víctimes que van morir enmig de forts patiments per la ingesta de càustics. La darrera víctima va morir després d'una agonia dolorosa perquè Joan Vila la va obligar a engolir àcid desincrustant. Per això, és el crim pel qual el van condemnar a més anys.

La sentència li va imposar una pena de 20 anys i 10 mesos de presó per un assassinat amb traïdoria i acarnissament, aplicant-li un atenuant de confessió. Per les dues ancianes a qui va matar amb lleixiu, la sentència el va condemnar a 13 anys i 4 mesos de presó per cadascun dels crims. En els dos casos, la sentència també ressaltava que la confessió del zelador havia estat molt important per condemnar-lo perquè era bàsicament l'única prova.

Si en els tres últims crims la confessió de Joan Vila va ser important, en els vuit més antics va ser essencial perquè ni les autòpsies eren conclouents, ni hi havia testimonis ni cap altra prova demostrava directament que les víctimes havien mort assassinades i a mans del zelador. Per cadascun d'aquests vuit crims, el van condemnar a 10 anys de presó.

Per això, la defensa va intentar utilitzar la manca de proves excepte la confessió de l'assassí en sèrie per intentar que l'absolguessin de vuit dels onze crims. L'advocat del zelador va recórrer la sentència de l'Audiència davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) demanant que revoquessin la primera sentència i l'absolguessin de vuit assassinats. L'alt tribunal català va desestimar el recurs i, per això, Carles Monguillod va recórrer davant del Tribunal Suprem.

Va ser ell

Si el Suprem hagués estimat íntegrament el recurs, un total de 80 anys de condemna haurien desaparegut de la sentència global i, per tant, Joan Vila hauria acabat condemnat a 47 anys i mig de presó per només tres assassinats. A més, les famílies de les altres vuit víctimes assassinades entre l'agost del 2009 i el setembre del 2010 no haurien tingut dret a cobrar cap indemnització. En total, l'Audiència va condemnar Joan Vila a indemnitzar les 11 famílies amb 369.000 euros. Uns diners que ha de pagar l'assassí i, si no en té per fer-ho, el geriàtric i l'asseguradora de la Caritat. La sentència és ferma i imposa les despeses processals del recurs a la defensa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/10/11/suprem-rebutja-recurs-defensa-confirma/691608.html?utm_source=rss